

opusdei.org

Život u studentskom domu

Haseen S. Aswani, hinduistica, studentica je farmacije i voditeljica studentskog doma Alsajara u Granadi, u Španjolskoj, korporativnom djelu Opusa Dei za žene

16.03.2009.

Haseen je rođena u Las Palmasu, u Gran Canariji. Njezina obitelj pripada Sindhi kasti i potječe iz Hyderabad Sinda u Pakistanu. Kao i mnogi drugi poslovni ljudi morali su napustiti svoju domovinu kad su se 1947.

godine Indija i Pakistan odvojili. Kad se Hyderabad Sind našao pod pakistanskom vlašću, započela je seoba. Haseenini roditelji najprije su došli živjeti u Maroko, a poslije u Las Palmas, u brojnoj hinduističkoj zajednici, gdje je Haseen rođena i odrasla te zadržala kulturu, običaje i religiju svojih predaka. Sada je na četvrtoj godini studija farmacije i voditeljica je studentskog doma Alsajara, u kojoj živi otkad je stigla u Granadu kako bi započela sveučilišni studij.

Haseen, prije svega, što znači biti voditeljica studentskog doma?

To zapravo znači biti most između stanara i uprave rezidencije. To znači biti brižan za potrebe i zahtjeve stanara i, u isto vrijeme, prenositi očekivanja uprave stanarima, te surađivati s Upravnim vijećem u promicanju planova, aktivnosti i projekata u vezi s rezidencijom.

Kako to da si odlučila živjeti u studentskom domu kao što je Alsajara, koja je korporativno djelo Opusa Dei?

Prvi sam put čula o Alsajari od jednog učitelja u svojoj školi u Las Palmasu. Kad sam došla u posjet sa svojim roditeljima, bili smo impresionirani objektima i uslugom. Ali, najviše nam se svidjela činjenica da je to malo i vrlo privlačno mjesto. Naišli smo na obiteljsko ozračje koje je za nas vrlo bitno. To je bilo mjesto na kojem se lako sprijateljiti – s cimericama, s ostalim djevojkama koje žive u obližnjim sobama. Okupljanja nakon obroka također su mi pomogla da podijelim svoj život s drugima i bolje ih upoznam. Ubrzo sam pronašla mnogo novih prijateljica. Kad budem odlazila, najvažnije što ću sa sobom ponijeti jesu zaista dobra prijateljstva koje sam ovdje stekla.

I sada si, s vremenom, postala voditeljica. Kako se to dogodilo?

Ne znam. Sjećam se da nam se, ubrzo nakon što sam stigla, tadašnja voditeljica obratila s nekim najavama i informacijama i ja sam pomislila: "Hej, pa ona je mnogo odgovornija od nas ostalih!" I nikako se nisam vidjela u tome. Ali malo-pomalo se uključiš. Od pomalo pasivne osobe postaješ osoba zainteresirana za ostale i želiš im pomoći. I tako razmišljaš o preuzimanju veće odgovornosti.

Kad se osvrneš na godine koje si ovdje provela, što si stekla u domu?

Zaista puno. Naučila sam kako se slagati s onima koje prije nisam znala, a zatim kako se zaista koncentrirati na studij i uključiti u sveučilišni svijet, zahvaljujući uslugama koje dom pruža. Ovdje ljudi pridaju veliku važnost učenju. Potiču te da se u potpunosti udubiš u

svoje planove o pozivu i olakšavaju ti put pružajući ti orijentaciju, aktivnosti itd. Osim toga, puno pomaže ozračje doma. Postoje kulturna okupljanja sa stručnjacima iz svih područja društva, izvannastavni tečajevi koji se u domu održavaju, kao i druge aktivnosti. Sve će to uvijek biti dio mene. I svakodnevni suživot s ljudima iz različitih krajeva: iz SAD-a, Meksika, Kine, Njemačke... Sve to znači da se svatko treba potruditi kako bi se drugi osjećali kao kod kuće. I to također oplemenjuje. Mogla bih reći isto i o osobnim pitanjima. U ovom domu vjerska formacija vrlo je važna i, bez obzira na to jesi li katolik ili prakticiraš drugu religiju (kao u mojem slučaju), život u domu pomaže ti da shvatiš kako je biti mlad i biti na sveučilištu u savršenom skladu sa življenjem svoje religije.

Jedno pitanje: jesi li u Alsajari naišla na poteškoće u življenju svoje vjere?

Nimalo. Naprotiv, ljudi ovdje pokazuju zanimanje za moju religiju. I olakšavaju mi prakticiranje hinduističkih običaja, npr. u vezi s prehranom.

Kako ozračje studentskog doma utječe na ljude koji tamo žive?

Ljudi se mijenjaju, sazrijevaju. Vidite kako osamnaestogodišnje djevojke stižu iz "svojih" domova, iz života sa "svojim" ocem i "svojom" majkom, sa "svojim" načinom prehrane, sa "svojom" sobom, "svojim, svojim, svojim..." I trebaju staviti na stranu to "svoje" jer će dijeliti sobu s još dvije osobe, i kupaonicu, i obroke... Dijelit će sve jer (u tome je bit) živjeti zajedno znači dijeliti. Poznajem djevojke koje su se isprva činile hladnima, bahatima, nedostupnima, da bi nakon nekoliko mjeseci postale vrlo društvene i otvorene. Ponekad

se jednostavno radi o sramežljivosti koju prevladaju jer im okolina to olakšava.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/zivot-u-studentskom-
domu/](https://opusdei.org/hr-hr/article/zivot-u-studentskom-domu/) (23.02.2026.)